

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului depus de Valeriu Arhip,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Arhip împotriva Parlamentului Republicii Moldova, privind contestarea actelor administrative,

împotriva încheierii din 5 mai 2025 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 3r-178/25

NR. PIGD 2-22125613-01-3r-27062025)

Depunerea apelului peste termenul prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ. Motivarea și probarea insuficientă a chestiunii repunerii în termenul de contestare a apelului

Judecătoria Chișinău, sediul Centru: V. Ciumac,
Instanța de apel: V. Sîrbu, A. Bostan, A. Cașcaval

8 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Valeriu Arhip

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În procedura Judecătoriei Chișinău, începând cu 25 august 2022 s-a aflat spre examinare acțiunea de contencios administrativ formulată de către Valeriu Arhip împotriva Parlamentului Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ.

2. Astfel, prin cererea suplimentară de concretizare a pretențiilor din 13 iunie 2022, reclamantul a indicat în calitate de copârât - Parlamentul Republicii Moldova, iar în calitate de terț – Agentul guvernamental al Republicii Moldova, solicitând:

- constatarea încălcării drepturilor reclamantului Valeriu Arhip garantate de articolul 6 § 1 și art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de către Consiliul Superior al Magistraturii, la adoptarea Hotărârii nr. 695/33 din 30 octombrie 2012;
- anularea punctelor 4 și 5 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii cu nr. 695/33 din 30 octombrie 2012 cu privire la cererea unui judecător despre reexaminarea avizului consultativ;
- anularea hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 314 din 26 decembrie 2012, prin care Valeriu Arhip a fost eliberat din funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

3. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 august 2022, s-a dispus separarea într-un proces aparte a pretenției reclamantului Valeriu Arhip împotriva Parlamentului Republicii Moldova cu privire la anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 314 din 26 decembrie 2012. S-a transmis spre examinare instanței competente material și teritorial - Judecătoria Chișinău sediul Râșcani, cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Valeriu Arhip împotriva Parlamentului Republicii Moldova privind anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 314 din 26 decembrie 2012.

4. Prin hotărârea din 5 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Valeriu Arhip împotriva Parlamentului Republicii Moldova, privind contestarea actelor administrative.

5. La 6 ianuarie 2025, Valeriu Arhip a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 5 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea cererii de apel în termenul de depunere, casarea integrală a

hotărârii din 5 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii.

6. Prin încheierea din 5 mai 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea înaintată de Valeriu Arhip privind repunerea în termen a cererii de apel. Apelul declarat de Valeriu Arhip împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2024, s-a declarat inadmisibil pe motiv că a fost depus după expirarea termenului prevăzut de lege.

7. La 11 iunie 2025, Valeriu Arhip a depus cerere de recurs solicitând casarea încheierii din 5 mai 2025 a Curții de Apel Centru, repunerea în termenul de depunere a cererii de apel împotriva hotărârii din 5 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

8. În motivarea recursului a invocat că, consideră că instanța de apel neîntemeiat și contrar legii a respins cererea cu privire la repunerea în termen a cererii de apel.

9. Menționează că în procedura Curții de Apel Chișinău s-a aflat în examinare cauza civilă intentată la cererea reclamantului Valeriu Arhip cu privire la anularea pct. 4 și 5 din Hotărârea CSM cu nr. 695/33 din 30 octombrie 2012 privind declararea judecătorului Arhip Valeriu incompatibil cu funcția ocupată și respectiv propunerea Parlamentului RM de eliberare din funcția de judecător și anularea hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 314 din 26 decembrie 2012 privind eliberarea lui Valeriu Arhip din funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

10. Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea sa din 18 august 2022 a dispus separarea într-un proces aparte pretențiile reclamantului cu privire la anularea Hotărârii Parlamentului RM nr. 314 din 26 decembrie 2012 privind eliberarea lui Valeriu Arhip din funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție. Cauza a fost transmisă spre examinare instanței competente Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Pretențiile reclamantului către CSM cu privire la anularea punctelor 4 și 5 din Hotărârea nr. 695/33 din 30 octombrie 2012, au rămas în pentru examinare în procedura Curții de Apel Chișinău.

11. Indică că, având în vedere că cauza aflată pe rolul primei instanțe nu putea fi judecată înainte soluționarea unei alte cauze conexe (Hotărârii Parlamentului RM nr. 314 din 26 decembrie 2012 care este una subsidiară față de Hotărârea CSM cu nr. 695/33 din 30 octombrie 2012) reclamantul/recurent, prin intermediul poștei electronice a depus mai multe cereri de amânare prin care informa prima instanță că din motive independente de voința sa (implementarea reformelor în justiție), adică imposibilitatea formării completelor de judecată, ședințele de judecată ale Curții de Apel Chișinău și ulterior ale Curții Supreme de Justiției se amânau fără date. Din aceste motive pe cauza conexă cu privire la anularea punctelor 4 și 5 din Hotărâre nr. 695/33 din 30 octombrie 2012, nu exista o soluție judecătorească irevocabilă.

12. Notează că, Judecătoria Chișinău sediul Râșcani, de fiecare dată a admis cererile de amânare, ultimul fiind convins că argumentele invocate de reclamant privind imposibilitatea judecării pretențiilor separate înainte de

soluționarea altei cauze aflate în procedura Curții de Apel Chișinău, sunt acceptate de prima instanță.

13. La data de 20 decembrie 2024, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul reclamantului, a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2022 și a emis o nouă hotărâre, prin care a anulat pct. 5 din hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 695/33 din 30 octombrie 2012, prin care s-a propus Parlamentului Republicii Moldova eliberarea lui Arhip Valeriu din funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție.

14. Relevă că, având intenția să informeze circumstanțele menționate Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani și să solicite continuarea examinării cauzei în fond, pe data de 1 ianuarie 2025, în urma accesării portarului instanței de judecată, reclamantul a aflat că dosarul respectiv are statut încheiat, încă din data de 5 iulie 2024.

15. La data de 6 ianuarie 2025, a depus cerere de apel la hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 5 iulie 2024, solicitând repunerea în termen a cererii de apel, motivând că nu a cunoscut despre data examinării cauzei respective, deoarece nu a fost informat nici într-un mod, or, era convins că ședințele de judecată au fost amânate până la data emiterii unei hotărâri de judecată irevocabilă pe cauza esențială, care a stat la baza emiterii hotărârii Parlamentului RM de eliberare din funcția de judecător. La fel prima instanță nu a expediat reclamantului nici dispozitivul hotărârii în condițiile prevăzute de legislația în vigoare, în pofida faptului că în cererea de chemare în judecată pe lângă adresa de reședință este indicat nr. de telefon și adresa poștei electronice prin care se recepționau cererile reclamantului.

16. Consideră că concluziile invocate de instanța de apel sunt neîntemeiate, or, reclamantul dimpotrivă cu bună credință s-a folosit de drepturile și obligațiile sale, a depus cereri de amânare, a indicat motivele, în special faptul că nu poate fi judecată cauza înainte de soluționarea unei alte cauze conexe (de la care a fost separată), cât și faptul că din motive neimputate lui cauza esențială nu a putut fi judecată într-un termen rezonabil, fapt notoriu la acel moment, imposibilitatea formării completelor de judecată atât la Curtea de Apel Chișinău cât și la Curtea Supremă de Justiție, din cauza demisionării în masă a judecătorilor din aceste instanțe. La acest capitol mai menționează și faptul că reclamantul a depus mai multe cereri de urgentare a judecării cauzei esențiale.

17. La argumentul instanței de apel privind imputarea apelantului/reclamant a lipsei bunei-credințe în folosirea drepturilor și obligațiilor sale procedurale, menționează dispoziția art. 11 din Codul civil care prevede că buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

18. Indică că, nu poate fi invocată lipsa bunei-credințe în cazul în care a avut o conduită corectă și s-a bazat în mod rezonabil pe un comportament reciproc, care trebuia să-l aibă și cealaltă parte.

19. Subliniază că, în speță, reclamantul a informat motivele absenței sale de la ședințele de judecată și era conștient de faptul și încrezut că și prima instanță îl va informa în modul stabilit de legislația procesuală în vigoare privind datele ședințelor de judecată, cu atât mai mult de hotărârea judecătorească pronunțată în lipsa sa.

20. Consideră că instanța de apel, neîntemeiat și contrar legii a respins cererea apelantului de a repune apelul în termenul de depunere, or, prima instanță cu încălcarea prevederilor art. 233, 96-114 din CA și art.236 din CPC, nu a comunicat reclamantului despre data și ora ședințelor de judecată și nici nu a remis copia hotărârii judecătorești în termenii prevăzut de normele procedurale, circumstanțe constatate de instanța de apel și expuse în încheierea contestată.

ASPECTE DE PROCEDURĂ

21. La 27 iunie 2025, Curtea Supremă de Justiție a notificat în mod electronic, prin e-mail, intimatului Parlamentului Republicii Moldova recursul depus de Valeriu Arhip.

22. La 18 iulie 2025, intimatul Parlamentul Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs înaintată, solicitând declararea recursului inadmisibil.

23. Cu referire la termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 242 din Codul administrativ, instanța de recurs reține că recurentul a respectat acest termen, or, încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată pe 5 mai 2025, a fost expediată pentru notificare participanților la proces, prin intermediul poștei electronice la 27 mai 2025 (f. d. 134). Recurentul Valeriu Arhip a depus recursul la 11 mai 2025, prin intermediul poștei electronice.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 241 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

25. Art. 242 din Codul administrativ relevă că:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic”

26. Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel”

27. Art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ prevede că:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul”

28. Art. 232 alin. (1) din Codul administrativ:

„Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel.”

29. Art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ:

„Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special când: apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1).”

30. Art. 24 alin. (1) din Codul administrativ:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.”

31. Art. 63 alin. (1) din Codul administrativ:

„Calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art.383-390 din Codul civil.”

32. Art.65 alin. (1) din Codul administrativ:

„Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.”

33. Art. 96 din Codul administrativ:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Autoritățile publice trebuie să se asigure că participanții la procedură indică, în cadrul procedurii, o modalitate principală de comunicare, precum și modalități alternative.

Participantul la procedura administrativă care nu locuiește în Republica Moldova este obligat, la cererea autorității publice, să desemneze un reprezentant împuternicit în Republica Moldova responsabil de recepționarea corespondenței.”

34. Art. 97 alin. (3) lit. c) din Codul administrativ:

„Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare:

c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.”

35. Art. 107 din Codul administrativ:

„Dacă notificarea urmează să se facă prin poștă cu act de notificare, autoritatea publică transmite oficiului poștal mandatul de notificare, înscrisul de notificat într-un plic închis și un formular pregătit pentru actul de notificare.

În completarea dispozițiilor prezentului articol se aplică prevederile art.100–105 și 108.

Pentru mandatul de notificare, plicul indicat la alin.(1) și actul de notificare se folosesc aceleași formulare ca și pentru notificările corespunzătoare din procedura civilă.”

36. Art. 109 din Codul administrativ:

Un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție.

Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

37. Art. 195 din Codul administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

38. Art. 102 alin. (6) din Codul de procedură civilă:

„Citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces. Dacă persoana nu locuiește la adresa comunicată instanței, citația sau înștiințarea poate fi trimisă la locul ei de muncă sau la locul unde se află.”

39. Art. 100 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„În cazul amânării judecării cauzei, nu este necesară citarea participanților la proces prezenți la ședință. Participanții la proces care au fost citați și nu au participat la ședința de judecată la care a fost amânată judecarea cauzei vor putea invoca lipsa citării ulterioare numai în cazul în care vor demonstra că au fost în imposibilitatea de a cunoaște data judecării cauzei.”

40. Art. 206 alin. (5) din Codul de procedură civilă:

„Neprezentarea în ședință de judecată a reprezentantului sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea cauzei. La solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanța poate amâna o singură dată judecarea cauzei în legătură cu neprezentarea motivată a reprezentantului acestuia.”

41. Art. 208 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Amânarea procesului se admite doar în cazurile prevăzute de prezentul cod.

În cazul amânării procesului, instanța de judecată fixează o dată pentru desfășurarea noii ședințe, cu excepția situației prevăzute la art.12² alin.(5).”

MOTIVAREA INSTANȚEI

42. Din materialele cauzei rezultă că, în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a aflat spre examinare acțiunea de contencios administrativ de către Valeriu Arhip împotriva Parlamentului Republicii Moldova privind anularea hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 314 din 26 decembrie 2012.

43. Prin hotărârea din 5 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Valeriu Arhip împotriva Parlamentului Republicii Moldova, privind contestarea actelor administrative. Dispozitivul hotărârii din 5 iulie 2024 a fost expediat în

adresa reclamantului prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc din 8 iulie 2024 (f. d 64, 66-67).

44. La 6 ianuarie 2025, Valeriu Arhip a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 5 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii. Totodată a solicitat și repunerea cererii de apel în termenul de contestare.

45. Curtea de Apel Centru prin încheierea din 5 mai 2025 a respins cererea înaintată de Valeriu Arhip privind repunerea în termen a cererii de apel. Apelul declarat de Valeriu Arhip împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2024, s-a declarat inadmisibil pe motiv că a fost depus după expirarea termenului prevăzut de lege.

46. Verificând legalitatea încheierii instanței de apel, în raport cu motivele recursului și cadrul legal aplicabil speței, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată ca fiind justificată concluzia instanței de apel cu privire la respingerea cererii de repunere în termen a cererii de apel și declararea apelului inadmisibil.

47. În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs va reține prevederile art. 232 din Codul administrativ care reglementează procedura de depunere a apelului, stabilind că acesta trebuie să fie depus la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată, într-un termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cu excepția cazurilor în care legea prevede un termen mai scurt.

48. Cu referire la norma legală enunțată, instanța de recurs constată că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 5 iulie 2024, astfel că termenul de 30 zile pentru depunerea cererii de apel, prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, a început a curge din ziua imediat următoare zilei de pronunțare a dispozitivului hotărârii judecătorești, adică începând cu data de 6 iulie 2024, ultima zi a termenului fiind 5 august 2024.

49. Cu toate acestea, apelul împotriva hotărârii din 5 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost depus de către Valeriu Arhip abia la 6 ianuarie 2025, prin urmare cu depășirea termenului legal.

50. Astfel, este în afara oricărui dubiu că Valeriu Arhip nu a depus apelul în termenul legal prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, deși, de la momentul pronunțării dispozitivului hotărârii a dispus de timp suficient și rezonabil pentru a face uz de acest drept procedural și a prezenta apelul în interiorul termenului legal.

51. Argumentul recurentului precum că a fost în imposibilitate să declare apelul în termen în condițiile în care avea certitudinea că examinarea cauzei va fi amânată de judecătorul primei instanțe pe motiv că această cauză privind contestarea hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 314 din 26 decembrie 2012 nu ar putea fi examinată înainte unei alte cauze conexe de contestare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 695/33 din 30 octombrie 2012, care se afla în procedura Curții Supreme de Justiție,

instanța de recurs îl va respinge odată ce art. 208 alin. (2) Cod de procedură civilă coroborat cu art. 195 din Codul administrativ prevede în mod cert că, în cazul amânării procesului, instanța de judecată fixează o dată pentru desfășurarea noii ședințe, iar potrivit prevederilor art. 100 alin. (3) coroborat cu art. 195 Cod administrativ, participanții la proces care au fost citați și nu au participat la ședința de judecată la care a fost amânată judecarea cauzei vor putea invoca lipsa citării ulterioare numai în cazul în care vor demonstra că au fost în imposibilitate de a cunoaște data judecării cauzei. Astfel, survine obligația părții de a se interesa de data noii ședințe.

52. Prin urmare, recurentul avea obligația, odată ce a solicitat amânarea judecării cauzei, să se intereseze de soarta cererii sale de amânare, respectiv despre data noii ședințe de judecată. Or, în cererea sa de recurs Valeriu Arhip nu a indicat careva impedimente care ar face imposibil acest fapt.

53. Mai mult ca atât, recurentul a avut posibilitatea reală de a verifica și de a lua cunoștință de hotărârea primei instanțe, inclusiv de pe portalul național al instanțelor de judecată www.instante.justice.md, care a fost publicată la data de 8 iulie 2024.

54. Cu referire la argumentul recurentului în vederea repunerii în termen a apelului, precum că instanța de prim nivel nu i-ar fi comunicat dispozitivul hotărârii (așa cum prevede norma art. 236 alin. 8 CPC), instanța menționează că legiuitorul la art. 102 alin. (2) CPC a stabilit că citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces.

55. La caz, atât în acțiunea formulată de reclamant, cât și în ulterioarele cereri depuse de ultimul în instanța de judecată, se conține mențiunea despre adresa de domiciliu a reclamantului, indicată expres de către acesta în vederea comunicării actelor de procedură, și anume mun. Chișinău, str. A. Doga, 28/6, ap. 24.

56. Mai mult, din actele dosarului rezultă cert că, prima instanța a notificat reclamantului în mod repetat actele de procedură anume pe această adresă. Tot pe această adresă a fost notificat și dispozitivul hotărârii emis la 5 iulie 2024. Astfel recurentul nu poate invoca ca temei de repunere în termen a apelului faptul lipsei comunicării dispozitivului hotărârii, or instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a comunica reclamantului actul de procedură emis, și l-a comunicat anume pe adresa indicată de acesta.

57. Faptul că reclamantul nu a recepționat actul comunicat și dispozitivul hotărârii expediate lui Valeriu Arhip s-a restituit instanței cu mențiunea factorului poștal „nereclamat”, nu i se poate imputa instanței de judecată. Or, conform pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, *trimiterea nereclamată reprezintă trimiterea poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.*

58. Iar, potrivit pct. 82 Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, trimiterile poștale cu mențiunea „Predarea în mână proprie”, „Citație” sau

„Înștiințare” se înmânează personal destinatarului. În lipsa acestuia, în cutia poștală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală.

59. Prin urmare, instanța de recurs conchide că nerespectarea termenului de depunere a apelului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al apelantului/recurent, care trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează atât jurisprudența CEDO cât și cea națională, de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele de procedură în conformitate cu prevederile legale, inclusiv și prin depunerea apelului în termenul legal.

60. În consecință, este cert că instanța de apel, prin prisma dispozițiilor art. 65 alin. (2) din Cod administrativ, care prevede că cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise, corect a respins cererea de repunere în termen a apelului declarat de Valeriu Arhip, întrucât acesta nu a prezentat probe care ar confirma imposibilitatea îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege.

61. În urma celor constatate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că neexecutarea căii de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în modul expres prevăzut și în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

62. Astfel, soluția instanței de apel, de a declara apelul inadmisibil, este în concordanță cu prevederile art. 236 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, or termenul de depunere a apelului este imperativ, iar prelungirea acestuia prin explicarea unor lacune sau omisiuni ale reclamantului, ar încălca principiul securității raporturilor juridice.

63. În lumina acestor circumstanțe, instanța de recurs ajunge la concluzia că instanța de apel întemeiat a respins cererea înaintată de Valeriu Arhip cu privire la repunerea în termen a cererii de apel și a declarat inadmisibil apelul declarat de Valeriu Arhip împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2024.

64. Cu referire la solicitarea formulată în recurs privind repunerea de către instanța de recurs a apelului în termen, completul de judecată reține dispozițiile art. 116 alin. (2) din Codul de procedură civilă, coroborate cu art.195 din Codul administrativ, potrivit cărora competența de soluționare a unei asemenea cereri aparține instanței care urmează să efectueze actul de procedură, respectiv Curții de Apel Centru, care a fost investită cu examinarea admisibilității apelului declarat de Valeriu Arhip.

65. Din aceste considerente, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Valeriu Arhip, cu menținerea încheierii contestate.

66. Ținând cont de cele expuse și în conformitate cu art. 243 alin. (1) lit.b) și alin. (2) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Valeriu Arhip împotriva încheierii din 5 mai 2025 a Curții de Apel Centru.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă